

AMANTAYTOV KONIDA MA'DAN TANALARINING MODDIY TARKIBI

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7825275>

Adxamova Maloxat

Anatatsiya: *Amantaytau ruda zonasining ichki tuzilishi elementlari hisoblanadi. Ruda tanasining uzunligi 250-270 m, qalinligi 3-12 m. Ruda zonalarida konturlarida oltin minerallashuvining tarqalishi chiziqli, uyali, lentikulyar, ustunli. Ruda tanasining qalinligi va oltin darajasi o'rtasida bog'liqlik yo'q. Ruda tanalari qalinligi va chuqurlik darajasiga nisbati mos ravishda 27 dan 113 gacha va 0,9 dan 2,3 gacha o'zgarib turadi. Mineralizatsiyaning umumiy vertikal diapazoni o'rganilmoqda.*

Kalit so'zlar *Plagioklaz, tariqasida, albitizatsiyalangan, pelitlangan, gazlangan va xlorldangan. Xornblend, kvarts-karbonat, kaliy, dala shpatining*

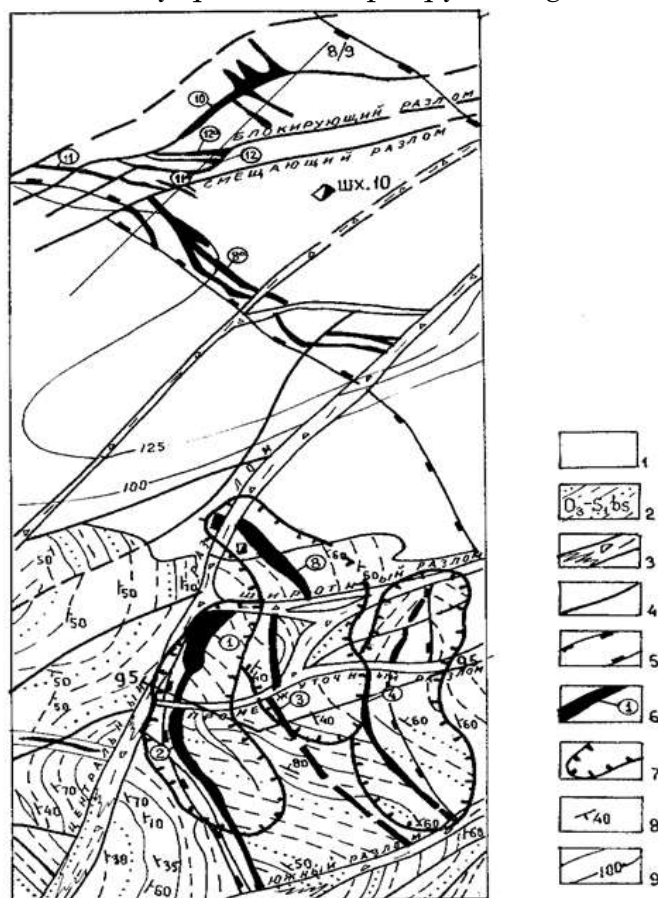
Petrografik jihatdan, daykalar odatda spessartitlar va porfirit spessartitlar mavjud deb belgilanadi. Bular mayda donali yoki porfirli tuzilishga ega. Tosh katta va mayda shoxli prizmalardan va prizmatik plagioklaz donalaridan iborat. Piroksen va kaliy dala shpatining donalari kam uchraydi. Plagioklaz, qoida tariqasida, albitizatsiyalangan, pelitlangan, gazlangan va xlorldangan. Xornblend ko'pincha xlorit va leykoksen bilan to'liq almashtiriladi. Spessartitlardan tashqari diorit va diorit porfirit dayklari farqlanadi. Toshning tarkibi spessartitga yaqin, tuzilishi jihatidan farq qiladi - to'liq kristalli prizmatik.

Daykalarda oltinning mineralizatsiyasi yo'q, yoki 0,1-0,3 g / t darajalarda, juda kamdan-kam hollarda 0,6-1,4 g / t gacha (bu erda ma'dan tanalari bilan aloqa qilish).

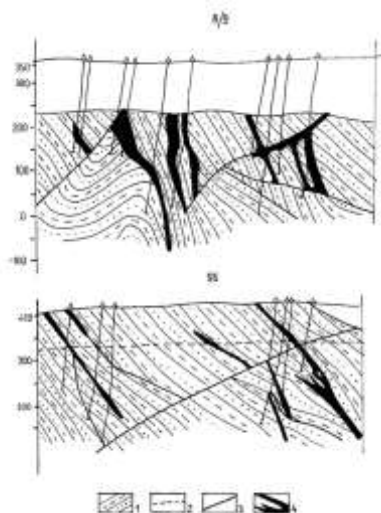
Konning umumiy maydoni 1,5 kv. km. Oltin minerallashuvi Ordovik-Quyil Silur davridagi Besapan qatlamining kuchsiz metamorflangan qumli-lil-slanets konlari orasida submeridional va shimoli-g'arbiy zarbalarning asosiy Amantaytau ruda tarkibidagi zonasida joylashgan. Zonaning uzunligi 3 km dan ortiq, qalinligi 800-1000 m, shimoli-sharqqa botish 55-900 burchak ostida. Amantaytau ruda zonasining ichki tuzilishi bir qator subparallel tektonik zonalarining mavjudligi bilan tavsiflanadi, ularda sanoat rudalari jismlari lokalizatsiya qilinadi. Ikkinchisi intensiv ravishda silislangan, gazlangan va sulfidlangan qumtoshlar va alitstonesdir. Sulfidlarning o'rtacha miqdori 7-12% ni tashkil qiladi, ba'zi joylarda 50-70% gacha etadi. Sulfidlar orasida pirit keskin ustunlik qiladi, ozroq darajada esa arsenopirit. Ruda tanasining ichki tuzilishining xarakterli elementi pirit yoki kvarts-karbonat-pirit tomirlari bo'lib, ular ruda lokalizatsiyalovchi inshootlarning zarbasini belgilaydilar va qoida tariqasida eng yuqori oltin kontsentratsiyasini (tonnasiga o'nlab va yuzlab gramm) o'z ichiga oladi. O'rtacha qalinligi 30-40 m bo'lgan oksidlanish zonasida kaolin, gidromika, gips va temir gidromikasi rivojlangan.

Amantaytau konida 12 ta ruda konlari aniqlandi, shu jumladan Markaziy maydonda - 5 ta, Severniy hududida - 7 ta (4.48-rasm). Ularning zarba bo'ylab uzunligi 80-710 m, qalinligi 4-11,3 m, oltin navi esa 5,3-27,4 g / t. Eng yirik ruda konlari 3, 8, 8a. Konning ruda tanalari qalinligi 10-50 m bo'lgan tor chiziqli tektonik zonalarda joylashgan bo'lib, ular Amantaytau ruda zonasining ichki tuzilishi elementlari hisoblanadi. Ruda tanasining uzunligi 250-270 m, qalinligi 3-12 m. Ruda zonalari konturlarida oltin minerallashuvining tarqalishi chiziqli, uyali, lentikulyar, ustunli. Ruda tanasining qalinligi va oltin darajasi o'rtasida bog'liqlik yo'q. Ruda tanalari qalinligi va chuqurlik darajasiga nisbati mos ravishda 27 dan 113 gacha va 0,9 dan 2,3 gacha o'zgarib turadi. Mineralizatsiyaning umumiy vertikal diapazoni o'rganilmoqda.

Umuman konning ruda zonasi tarkibida va shunga muvofiq, uning tarkibidagi ruda tanalarini joylashtirishda quyidagi qonuniyat belgilanadi: zonaning yotgan tomoni tik qulashga ega (65-850), osilgan tomoni yumshoqroq (45-650); ruda jismlari ruda zonasining yotgan tomonida joylashgan bo'lib, osilgan tomonga nisbatan boyroq. Kenglikdagi yoriqlar ketma-ketligi bilan, ruda zonasi nisbiy vertikal siljishlari bilan 120-150 m gacha bo'lgan ko'plab bloklarga bo'linadi, shu bilan birga ob'ektning janubiy, ochiq qismi (ruda tanalari 1-4) shimoliy (bloklangan) ga nisbatan kamida 200 m balandlikda ko'tarilib, yemiriladi. Oltin va unga hamroh bo'lgan elementlarning taqsimlanishiga qaraganda, konning taxminan 1/3 qismi eroziya natijasida vayron bo'lgan, markaziy qismi esa ko'proq yemirilgan deb taxmin qilish mumkin.

Amantaytau koni. Sxematik geologik xarita. 1 - mezozoy yotqiziqlari; 2 - Besapan ketma-ketligi, to'rtinchi svita (O_3-S_1): qumtoshlar, alevrolitlar, metapelitlar; 3 - toshlarni maydalash va maydalash zonalari; 4 - razlomar; 5 - Amantaytau ruda zonasining chegarasi; 6 - ruda jismlari va ularning soni; 7 - karer proekti chegaralari; 8 - kontur elementlari; 9 - mezozoy cho'kindilarining qalinligi izolinlari.

Amantaytau koni. 8/9 va 95 chiziqlar bo'yicha geologik kesmalar. 1 - qumtoshlar, allevrolitlar, metapelitlar; 2 - oksidlanish zonasi chegarasi; 3 - razlom 4 – madan tanasi.

Rasmda dayka rivojlanishining bir nechta yo'nalishlari ko'rsatilgan. Birinchisi, eng janubi, cho'zilgan, klubga o'xshash shaklga ega va Markaziy Amantaytau 110-114 razvedka chizig'i bo'ylab joylashgan. Ikkinchi uchastka birinchisidan shimolda joylashgan bo'lib, u 3-razvedka chizig'idan ruda tanasi 9 ning tarqalish maydonining janubi-sharqiy qismini egallaydi, quduqlar bilan to'g'onlarning kesishgan qismlarining katta qismi +125 dan +180 m gacha bo'lgan balandliklar bilan bir xil darajada joylashgan bo'lib, ushbu holat bilan bog'liq holda, Bu bir shimoliy-sharqqa urilib, janubi-sharqqa 200 ga yaqin burchak ostida yotgan daykadir. Bu dayka, ehtimol, rudadan oldingi va minerallasuv uchun muhim vazifasini bajaradi.

Boshqa sohalarda to'g'onlar faqat sharqdagi yakka quduqlarda (18-qidiruv chizig'i) va g'arbda (17-qidiruv chizig'i) topilgan. Ehtimol, ular kichik parametrlarga ega. Daykaning qalinligi ikkinchi qismda 5 dan 25 m gacha, o'rtacha 10-15 m. Qayta qurilgan maksimal uzunlik taxminan 300 m ni tashkil qiladi. Ehtimol, shunga o'xshash parametrlarni birinchi qismda va kamroq, boshqa bo'limlarda kutish mumkin. Daykalarining xost jinslariga ta'siri juda zaif bo'lib, ularning bir necha santimetr qalinligi uchun ahamiyatsiz shoxchalar bilan ifodalanadi.

Daladagi buzilishlar turli yoshda. Ularning eng qadimiylari shchistosity bilan subkordordir. Konning katta maydonidagi bunday yoriqlar ruda zonalarining joylashishini nazorat qiladi, toshlarni silisifikatsiyalash va seritsitlash bilan birga olib boradi. O'z navbatida, bu yoriqlar bir tekis egiluvchi samosval yoriqlar bilan chuqur botirilgan sublatitudali yoriqlar bilan kesib o'tiladi, ular bo'ylab toshlarning parchalanishi, albitizatsiyasi va qirqilishi qayd etiladi. Hatto yosh avlod sinishi alohida

zonalarda kvarts-karbonat tomirlari paydo bo'lishigacha toshlarni karbonlashtirish va silisifikatsiyalash jarayonlari bilan birga keladi. Ushbu turdagi buzilishlar shimoliy-sharqiy darajada hayratlanarli, keskin botgan va yuqorida tavsiflanganlarga nisbatan diagonal yo'naltirilgan. Ular bo'ylab mahalliy siljishlar - dastlabki o'n metrgacha. Eng yoshi shimoliy-sharqning submeridional zarbasiga qadar cho'zilib ketgan. Ushbu turdagi katta buzilishlardan biri, bir qator tadqiqotchilarning fikriga ko'ra (Kotov va boshq., 1993), Muruntov tomon yo'nalgan joyda yaxshi kuzatilgan va Amantaytau konini taxminan teng qismlarga - janubi-sharqiy va shimoli-g'arbiy qismlarga ajratib turadi.

Konning shimoliy qismi yer osti konlari yordamida burg'ulandi va qisman o'rganildi. Paleozoy jinslari bu erda mezo-kaynozoy cho'kindi qatlami ostida chuqurlikda kuzatiladi. Qopqoqning qalinligi shimolga qarab oshadi. Qopqoq ostidagi paleozoy jinslarining shimoliy bloki hamma joyda 400-500 m chuqurlikda joylashgan bo'lib, yoriqlar tipidagi izlangan yosh yoriqlar tuzilishi bu yerda shimoli-g'arbiy yo'nalishga yo'naltirilgan. Bu yerdagi ruda zonalarining aksariyati ushbu yo'nalishga bo'ysunadi. Qopqoq ostidagi ularning zarbasidagi aniqlangan farqlar, ayniqsa, maydonning janubiy chekka qismi yaqinida kuzatilgani bilan taqqoslaganda, shimoliy-sharqiy va pastki yo'nalishdagi yoriqlar bo'ylab siljishlarning kombinatsiyasi bilan bog'liq.

ADABIYOTLAR:

1. ЕЕ. Серго. Дробление, измельчение и грохочение полезных ископаемых. — М., «Недра», 1985.
2. В.Л. Егоров. Обогащение полезных ископаемых. — М., «Недра», 1986.
3. В.В. Зверев, В.П. Перов. Основы обогащения полезных ископаемых. - М., «Недра», 1971.
4. В.М. Моршинин. Основы обогащения полезных ископаемых. - М., «Недра», 1983.
5. С.Е. Андреев, В.А. Перов. Дробление, измельчение и грохочение полезных ископаемых. — М., «Недра», 1991.
6. А. С. Донченко, В.А. Донченко. Справочник механика рудообогатительной фабрики. - М., «Недра», 1995.
7. Корниенко, И.М. Костин, В.М. Вайсберг. — «Обогащение руд», 1997, №1, стр. 18-22.
8. Справочник по обогащению руд. Подготовительные процессы. - М., «Недра», 1992.
9. О.Н. Тихонов. Закономерности эффективного разделения минералов в процессах обогащения полезных ископаемых. — М., «Недра», 1994. .
10. I.K. Umarova. Foydali qazilmalarni boyitishga tayyorlash jarayonlari (ma'ruzalar matni). - ToshDTU, 2000